

Arrest

nr. 236 796 van 12 juni 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HORTA
Kunstlaan 52
1000 BRUSSEL

tegen:

de gemeente SINT-LIEVENS-HOUTEM, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Sint-Lievens-Houtem van 13 januari 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 44), aan de verzoekende partij op 13 januari 2020 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 februari 2020 met referentnummer X

Gelet op de beschikking van 13 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HORTA, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 juli 2019 heeft verzoeker die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, zich aangemeld bij het gemeentebestuur om een aanvraag voor een machtiging tot verblijf in te dienen krachtens artikel 61/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) als begunstigde van het statuut van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Op 27 augustus 2019 ontvangt verzoeker het bewijs van ontvangst van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf (bijlage 41 *bis*).

Op 13 januari 2020 neemt de burgemeester van Sint-Lievens-Houtem de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 44). Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 61/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 110quinquies van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

wordt de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden door

Naam: K. (...)
Voorna(a)m(en): M. (...)
Nationaliteit: Pakistan
Geboortedatum: (...)/1976
Geboorteplaats: L. (...)/Pakistan
Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

x Heeft met binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van begunstigde van de status van EG-langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie. Betrokkene heeft onvoldoende bewijsstukken voorgelegd als bewijs van stabiele, voldoende en regelmatige bestaansmiddelen.

(...)

In uitvoering van artikel 7 eerste lid. 2°, van de wet van 15 december 1980 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied van het Rijk binnen 30 dagen te verlaten.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 21 februari 2020 aangetekend in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was 4 maart 2020.

Er werd geen nota ingediend.

Op 25 maart 2020 werd aan de Raad een administratief dossier overgemaakt. Dit is manifest buiten de in artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt in dat verband als volgt:

"Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn."

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, “Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). *In casu* is dit echter niet het geval.

3. Over de ontvankelijkheid

Met een brief van 28 mei 2020 informeert de verwerende partij de Raad dat verzoeker een nieuwe aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning. Met een brief ontvangen op 5 juni 2020 informeert de advocaat van verzoeker dat hij intussen een nieuwe aanvraag heeft ingediend op basis van een intussen goedgekeurde beroepskaart.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, geeft de advocaat van verzoeker aan nog steeds belang te hebben omdat hij nog geen attest van immatriculatie of een bijlage 45 ontvangen heeft. De Raad stelt in dit verband ook vast dat de bestreden beslissing gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gelet op het hierboven gestelde onder punt 2.2. wordt de verwerende partij geacht in te stemmen met de vordering. De Raad stelt vast dat verzoeker nog getuigt van het vereiste actueel belang bij huidig beroep.

4. Ambtshalve aangevoerd middel

4.1. De Raad merkt ambtshalve op dat artikel 110 *quinquies* van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenbesluit) als volgt luidt:

“§ 1 (...)

§ 2 (...)

§ 3 (...)

§ 4. *Indien de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling niet tot het verblijf machtigt, betekent de burgemeester of zijn gemachtigde de beslissing door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 44. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.*

§ 5. *Indien de vreemdeling na afloop van de termijn van vier maanden, eventueel verlengd overeenkomstig artikel 61/7, § 3, tweede lid, van de wet, na de afgifte van het ontvangstbewijs de documenten bedoeld in artikel 61/7, § 1, van de wet, niet heeft voorgelegd weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag voor een machtiging tot verblijf door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 44. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken*

§ 6 (...)"

Uit deze bepaling blijkt dat de inhoudelijke beoordeling van de voorgelegde stukken niet aan de burgemeester of zijn gemachtigde toekomt, maar wel aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie of diens gemachtigde. De burgemeester of zijn gemachtigde is enkel bevoegd om deze beslissing te betekenen middels een bijlage 44 of om vast te stellen dat de vreemdeling de documenten bedoeld in artikel 61/7, § 1 van de Vreemdelingenwet niet heeft voorgelegd. Op grond daarvan kan de burgemeester of zijn gemachtigde dan de aanvraag weigeren door middel van een bijlage 44.

4.2. Uit de bestreden beslissing zoals ter kennis gebracht aan verzoekster blijkt dat deze is genomen en ondertekend door de burgemeester van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, L.L.

De bestreden beslissing betreft niet een loutere kennisgeving van de inhoudelijke beoordeling van de voorgelegde stukken door de minister of zijn gemachtigde. De bestreden beslissing betreft evenmin een beslissing waarin enkel wordt vastgesteld dat *“de vreemdeling na afloop van de termijn van vier maanden, eventueel verlengd overeenkomstig artikel 61/7, § 3, tweede lid, van de wet, na de afgifte van het ontvangstbewijs de documenten bedoeld in artikel 61/7, § 1, van de wet, niet heeft voorgelegd”*. Integendeel blijkt uit de bestreden beslissing dat daarin een inhoudelijke beoordeling is gebeurd *“Betrokkene heeft onvoldoende bewijsstukken voorgelegd als bewijs van stabiele, voldoende en regelmatige bestaansmiddelen”* die enkel aan de minister of zijn gemachtigde toekomt.

Bijgevolg wordt vastgesteld dat de steller van de akte onbevoegd is voor het nemen van de bestreden beslissing.

4.3. Bijgevolg wordt ambtshalve de onbevoegdheid van de steller van de akte vastgesteld, wat een middel van openbare orde betreft. De bestreden beslissing moet worden vernietigd.

De aangevoerde middelen in het verzoekschrift moeten niet worden onderzocht gezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Sint-Lievens-Houtem van 13 januari 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 44) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET